

Medlemsbladet

Nr 38 februari 2021

Vandringar i ofärdstid

Här är Medlemsbladet i vanlig ordning även om mycket runt omkring inte är som vanligt. Gamla Blackebergares verksamhet under hösten fick ske utomhus under några trevliga promenader. Vi hoppas att de kan återupptas under våren. Den höstfest som vårt februarinummers förstasida till stor del brukar handla om blev förstas inställd. Men de kunskapspriser i Nobels sex prisämnen som brukar presenteras då kunde delas ut. Se mer nedan.

I vanlig ordning arrangerades också vår förenings uppsatstävling bland eleverna på temat "Möte med det oväntade". Två bidrag belönades, ett med vinnarpris till Alexandra Hell Ringh och ett med hedersnämning till Dilé Aldur. Den vinnande uppsatsen finns att läsa i detta Medlemsblad liksom också en intervju med skribenterna. Dilés uppsats finns på vår webbplats.

Från skolan rapporterar biträdande rektor Magnus Silfverstolpe om allt arbete med att organisera en fungerande tillvaro. Gymnasisterna har haft distansundervisning sedan de nya direktiven kom i december men den 25 januari öppnades skolan för

en årskurs om dagen. Därför kunde Medlemsbladet träffa de båda uppsatsskribenterna Alexandra Ringh och Dilé Aldur utomhus en februaridag. De tillhör olika årskurser men råkade vara i skolan samtidigt.

Undantag från regelverket med distansundervisning kan gälla enstaka elever. Inte heller de elever som deltar i språkintrouktion undervisas på distans.

Läget under vårterminens fortsättning är förstas beroende på vad som händer med Corona. Den sedvanliga retoriktävlingen, där Gamla Blackebergare bidrar med tredjepriset, är tänkt att äga rum i april, men i vilka former är ännu inte klart. Vi hänvisar till aktuell information på vår förenings webbplats

www.gamlablackebergare.se

Text & bild: Hans Wolf

Välkommen i vår

En inbjudan med armbågen, detta nya sätt att hälsa i smittotider? Vi hoppas inte det. Läs i detta nummer i alla fall vad vi har för planer med årsmötet (sid. 2) och på den vanliga programsidan (8) hur vi tänker när det gäller övriga program. 2020 blev ju ett vandringsår (sid 7) och vi hoppas kunna fortsätta i nya spår när vi förhoppningsvis i alla bemärkelser går mot ljusare tider. Läs också på sista sidan (8) hur skolan resonerar när det gäller retoriktävlingen och musikalen. De har ju båda sedan länge varit stående inslag i skolans verksamhet som också Gamla Blackebergare har kunnat ta del av.

Kunskapspriset

På initiativ av skolans bibliotekarie inrättades priset 2013. Priset delas ut i Nobelprisets sex ämnen: Biologi, Kemi, Litteratur/språk, Ekonomi, Fysik samt Fred. Gamla Blackebergare bidrar med presentkort på böcker.

Övre raden

Biologi: Linnéa Warming
Ekonomi: Ebba Gretander
Fredspris: Allan Edh

Nedre raden

Fysik: Oskar Lidwall
Kemi: Andreas Tetlie
Litteratur/språk: Arash Marandi

Vi har levt i undantagstillstånd i snart ett år, men nu börjar vi se ljuset i tunneln. När vi blivit vaccinerade, hoppas jag att livet skall kunna återgå till det vanliga normala igen.

Men till dess får vi ”gilla läget”, på egen hand eller med begränsat fysiskt umgänge. Däremot finns det gränslösa möjligheter att träffa släkt och vänner på annat sätt för den som hittat nyckeln till det digitala rummet. Under året som gått har många av oss hunnit bli bekanta med nya verktyg för digital samvaro. Om det fortfarande känns avskräckande att nalkas program som tex. Zoom och Face-time, kan det vara en god idé att konsultera barn, barnbarn eller andra yngre personer för att komma till skott!

Vi brukar säga att Föreningen Gamla Blackebergares verksamhet står på två ben, gemenskapen mellan gamla skolkamrater och stödet till skolans elever. Året som gått har gången varit haltande, då programverksamheten och möjlig-

heten till gemenskap begränsats på grund av pandemin. Det andra benet är dock starkt. Kamratstipendium, kunskapspris, uppsatspris och stödet till kurator har lämnats som vanligt, kanske mer välkommet än vanligt ”i dessa tider”.

När det gäller programverksamheten framöver har vi att ta igen de arrangemang som ställts in på grund av pandemin. Vi har flera bra uppslag i idélådan, men låt inte det hindra er från att skicka in fler förslag till aktiviteter, som vi skulle kunna förverkliga när pandemin väl är över.

Vår förhoppning är att vi kan återuppta de mycket uppskattade promenaderna redan i vår. Årsmötet kommer förhoppningsvis att kunna genomföras i maj – och då sannolikt utomhus. Vi följer Folkhälsomyndighetens rekommendationer.

Dagarna blir nu allt ljusare och småfågellarna har redan börjat kvittra entusiastiskt. Dags att gå ut och börja leta vårtecken! Redan i slutet av januari såg jag blommande tibast, men det var nog i tidigaste laget med

tanke på all snö som kommit sedan dess. Men håll ut, snart blommar tussilagon i dikes-kanterna!

Till sist ett tips: Det går att uppleva spännande kultur också på distans. Kreativiteten bland arrangörerna är stor och upplevelserna ligger i många fall bara ett klick bort på din dator. Vi har lagt upp länkar till olika evenemang på webbplatsen, men det finns plats för fler – kom gärna med tips! Själv ser jag fram emot att besöka Liljevalchs Vår-salong som i år öppnar den 23 april – bara på nätet.

Anders Luthbom

Årsmöte 2021

Gamla Blackebergares årsmöte brukar äga rum i mars i skolans lokaler. Men i år är ingenting som brukligt, för att nu än en gång göra en repetitiv påminnelse om den härjande pandemin. Vi hoppas så småningom med benäget bistånd av värme och vaccin kunna precisera plats och tid för vårt årsmöte planerat till maj 2021. Så håll utkik på vår webbplats www.gamlablackebergare.se

Vi kommer också genom vår medlemstjänst att skicka ut kallelser till årsmöte till var och en som har angett sin e-postadress till vårt medlemsregister. Så har du inte gjort det är det hög tid, till epost@gamlablackebergare.se

Årsberättelse i sammandrag

Våren 2020 var programsatt med förutom årsmöte flera lockande studiebesök, bland annat på nygamla judiska museet och vandring i nya Norra Djurgårdsstaden och Hjorthagen under ledning av vår välkända och utomordentliga konstscieron Marie Andersson. De fick uppskjutas till hösten i den som det visade sig helt förhastade förhoppningen att de

skulle vara möjliga då. De kommer inte att kunna bli av i vår heller så vi får återkomma.

Däremot kläckte våra programansvariga den fina idén att under hösten samla medlemmar till vandringar på skilda platser i Stockholm. Den första ägde rum längs Karlbergssjön och den andra längs Mälaren från Alvik till Ålsten. Båda skildras i detta Medlemsblad. En tredje promenad i Judarnskogen i Bromma ställdes i utsikt, men fick inställas när läget skärptes. Vi återkommer om den också, hoppas vi.

Vårt stöd till skolan har inte nämnvärt störts av pandemin även om retoriktävlingen i mars 2020 inställdes och övriga prisutdelningar fick ske inför högst reducerad publik. Kamratstipendiaten Emilia Salemyr intervjuades i Medlemsbladets höstnummer. Kanske var stipendiet ännu viktigare än vanligt. Uppsatsävlingen under hösten resulterade i ett förstapris och ett hedersomnämmande, vilket utförligt redovisas i detta nummer av Medlemsbladets.

Golftävlingen under sensommaren på Sollentuna golfklubb vanns av Arne Lindgren.

Som vanligt har Medlemsbladet under 2020 utkommit med ett nummer under februari och ett i september, båda åttasidiga. Vår nya webbplats, som var färdig i mitten av 2019, visade sig komma synnerligen väl till pass i det ovissa läget något halvår senare med de snabba beslut och improvisationer som blev nödvändiga. Nyheter om gamla blackebergare och prisutdelningar kunde redovisas.

Komplett årsberättelse och årsredovisning kommer på webbplatsen och föreligger på årsmötet.

Text: Hans Wolf

Vi vill ha din e-postadress!!

Vi vill kommunicera med våra medlemmar. Se till att vi har din aktuella e-postadress så får du fortlöpande information om våra aktiviteter!!

Maila din e-postadress epost@gamlablackebergare.se.

Möte med det oväntade

Det är bister kall i ett insnöat Blackeberg när Medlemsbladet träffar Gamla Blackebergares uppsatsvinnare 2020 utanför skolan, Alexandra Hell Ringh som fick förstapris på 3000 kronor och Dilé Aldur som fick ett hedersomnämmande värt 1000 kronor. Vi har hittat en februaridag då båda är i skolan fastän de tillhör olika årskurser, Alexandra går sin sista termin på samhällsvetarlinjen och Dilé i första årskursen på naturvetenskaplig linje.

Vi drar oss undan snön för ett samtal i Villan, den som en gång i tiden beboddes av skolans vaktmästare, men som nu används av skolan för olika möten. Väl förberedd är vi genom att ha korresponderat på nätet för man kunde ju aldrig veta om ett fysiskt möte skulle kunna bli av i Coronatider.

– Jag skulle vilja säga att jag har hanterat skolan bra under pandemin men då skulle jag faktiskt ljuga, bekänner Dilé. Det är lätt att tappa fokus och motivation på lektionerna, men jag har gjort det bästa av situationen. Jag lägger undan telefonen och försöker bara koncentrera mig på läraren.

Hon bor på Ekerö och tar också vara på rasterna genom att gå ut på promenader med vänner, till och med det måste man disciplinera när man läser på distans.

Alexandra, som bor i Beckomberga, betonar också det viktiga i att röra på sig.

– Bortsett från den sociala aspekten att inte träffa kompisar och lärare har jag märkt hur mycket svårare det är att komma ut. Man blir sittande vid datorn och upptäcker plötsligt att det har blivit mörkt, åtminstone så här års. Det krävs ännu mer koncentration under genomgångar när man inte får samma stimulans och interaktion som när alla är på plats i skolan, anser hon.

Vi i Gamla Blackebergare är trots allt glada över att vår uppsatsävling kunde genomföras. Alexandra fick ett andrapris 2018 när temat var ”Det möjligas konst”. Nu tycker hon att det aktuella ämnet ”Möte med det oväntade” lämpade sig utmärkt för en novell. Dilé hade sin bakgrund att bygga på: flykten till det nya okända landet. Det gick ett spår av räls genom båda berättelserna. Coronapandemin tilldrog sig ett visst men marginellt intresse bland uppsatsskrivarna.

Att både Alexandra och Dilé läser åtskilligt är kanske inte förvånande. Alexandra är till och med engagerad i att skriva barnböcker tillsammans

Pristagarna från vänster: Alexandra Hell Ringh och Dilé Aldur.

med sin moster. Hon är också intresserad av dokumentärer.

– Som uppgift i skolan läste jag senast Kafkas ”Förvandlingen” (till skalbagge, Medlemsbladets anm.).

Dilé brukar läsa två böcker i veckan på sommaren men hinner inte med så mycket under terminerna. Nyigen läste hon Paolo Coelhos om-diskuterade storsäljare ”Alkemisten” om drömmen som inspiration till en märklig resa. Hon följer också flitigt och gärna den politiska debatten i DN och SvD.

Valet av Blackebergsgymnasium låg nära tillhands för båda.

– Jag tog intryck av ett öppet hus på skolan och ångrar inte mitt val. Skolan hade ju gott rykte, säger Alexandra som inte tyckte att det var någon poäng med att välja en innerstadsskola som inte var bättre, men låg längre bort från hennes bostad.

Dilés äldre bror och syster gick också i Blackeberg och inspirerade till skolvalet.

– De tipsade mig dessutom om uppsatsävlingen, berättar hon.

Inte bara det, de vann den. Kasri fick första pris 2011 med temat ”Världen i Sverige, Sverige i världen”. Stran delade första pris med Eje Åhs 2015 med temat ”Nya horisonter”.

– Kasri är idag läkare, ortoped, i Norrköping och Stran är socionom, kanske på väg att bli psykoerapeut, hälsar Dilé.

Alexandras och Dilés egna framtidsmål ligger på lite olika avstånd. Alexandra tänker söka jobb efter studenten i vår men en hägring efter Corona är att läsa engelska i Stor-

britannien. Dilé vill gärna ha kontakt med människor, om som läkare eller jurist eller något annat får hon fundera över under de två och ett halvt år hon har kvar på skolan. Och så har hon ju möjlighet att delta i två uppsatsävlingar till, hoppas vi.

Text och foto: Hans Wolf

Uppsatspris 2020

Första pris 3.000 kr gick till **Alexandra Hell Ringh** för en väl samlad skildring inte bara av ett oväntat möte på tåg utan också av mötets minst lika oväntade konsekvenser.

Hedersomnämmande 1.000 kr tilldelades **Dilé Aldur** för en välfunnen berättelse där en mödosam resa leder till en resa i ett helt nytt och okänt samhälle.

Läs uppsatserna

På följande uppslag finns det vinnande bidraget av Alexandra Hell Ringh. Dilé Aldurs uppsats finns på föreningens webbplats.

I juryn:

Peter Hellström, tidigare ordförande i Gamla Blackebergare
Jannecke Schulman, tidigare informatör Riksradien, SIS och KTH.
Hans Wolf, tidigare journalist DN

Vinnande bidrag i Gamla Blackebergares uppsatstävling

Alexandra Hell Ringh

Tåget

Maria Svensson var en punktlig människa. Hon helt enkelt avskydde folk som var sena, det var så respektlöst. I hela sitt liv hade Maria aldrig kommit till ett möte ens en minut efter utsatt tid, trots väder, klädproblem och opålitlig trafik. Tack vare hennes goda marginal var hennes register fläckfritt. Tills nu.

Katastrofen var ett faktum. Maria kastade en hastig blick på klockan och kunde med växande oro konstatera att hon skulle få mycket, mycket svårt att hinna i tid. Tåget skulle inte komma förrän om... Hon kisade för att se de orange siffrorna på skylten i morgonmörkret. Tjugo minuter. Som det hade stått de senaste tio nu. Otåligt vägande fram och tillbaka körde Maria ned händerna djupare i fickorna. Det var december och bitande minusgrader rådde. Andedräkten bolmade och både hennes öron och fingrar höll på att trilla av. Normalt hade hon alltid på sig både handskar och mössa, men denna morgon hade livspusslet misslyckats på en smått ofattbar skala.

Det började med att väckarklockan ringde och eskalerade med sådana absurda mått att det nästan var komiskt, om Maria nu inte stadigt hade varit på väg mot ett mentalt sammanbrott. Barnen hade kräcks, kläder hade försvunnit och bilen hade vägrat starta. Till slut hade hon fått springa till tunnelbanan och för första gången någonsin skulle hon bli sen till jobbet. Maria suckade djupt och huttrade sedan till. Det var ju verkligen svin-kallt, fattades bara att det skulle vara nytt köldrekord idag av alla dagar också. Och sablans SL som aldrig kunde hålla tiden. Än en gång tittade hon på den nedhängande skylten som fortfarande hurtigt annonserade att det på grund av förseningar kunde komma att bli förseningar. Nu stod det iallafall bara nitton minuter istället för tjugo. Små mirakel.

Någon nyste bredvid henne och hon vände instinktivt på huvudet: "Prosit."

Och bannade direkt sig själv. Denna morgontrötta pendlare ville väl inte ha något med henne att göra. "Tack", sa mannen och såg lite förvånad ut och Maria förebrådde sig själv igen. Snabbt tittade hon framåt med hettande kinder. Mannen var välklädd, elegant med lång rock och halsduk, men han såg sliten ut.

Försiktigt sneglade hon på honom igen ur ögonvrån och noterade att han stirrade tomt framför sig, oseende och likgiltigt. Medan hon betraktade honom gäspade han stort och kliade sig på käken, som pryddes av en flera dagar gammal skäggstubb.

Mannen skakade lite på sig och gick sedan närmare kanten. Han lutade sig ut och verkade studera spåren. Maria motstod impulsen att dra tillbaka honom. Han var ju en vuxen man för sjutton och kunde ta hand om sig själv, men mammainstinkten satt djupt. Utöver sitt maniska behov av att hålla tiden, hade Maria även en annan egenskap hon inte var särskilt förtjust i. Tvånget att prata för att distrahera

sig från stressiga situationer. Trots att hon intalade sig själv att vara tyst, kunde hon till sin förfäran känna orden bubbla upp och ut.

"Visst är det för dåligt?" Mannen ryckte till och stirrade på henne. Han hade säkert trott att konversationen var över, vilken den absolut borde varit.

"Jag har faktiskt aldrig varit sen i hela mitt liv", fortsatte Maria. "På så vis?" sa mannen, något ställdt det som, och höjde ett ögonbryn. "Det var ju imponerande."

"Ja men idag körde vardagen ihop sig, du kanske vet hur det är." Mannen gav henne en liten nickning, eller kanske egentligen mer av en ofrivillig spasm.

Varför kunde hon inte bara vara tyst? Nu måste hon stå här bredvid denna karl som förmodligen undrade om hon hade någon diagnos. Maria tittade på klockan igen, sexton minuter

innan tåget kom. Hon log stelt och vändades i tystnaden som bredde ut sig.

En minut gick. Sedan en till. "Det är verkligen kallt idag." Herregud. Hon ville sparka sig själv. Varför kunde hon inte stå tyst eller titta ned i mobilen som alla andra normala svenskar?

Mannen såg på henne igen och den här gången log han lite. Han fick kråkfötter runt ögonen då.

"Ja det stämmer. Du fryser inte?" frågade han och gjorde en gest mot hennes dolda händer.

"Jo", erkände hon och kände sig väldigt oansvarig i jämförelse med denne välklädda man. "Men jag har

reservvantar på jobbet."

"Jaha, det var ju smart. Vad jobbar du med?"

Var han verkligen intresserad? Maria försökte avgöra om han bara var artig, men han hade ju faktiskt frågat och det skulle vara oförsäkamt att inte svara.

"Jag jobbar på en välgörenhetsorganisation. Vi gör lite av varje, men främst jobbar vi med hemlösa och fattigdom." Hon blev varm inombords och mungiporna drogs upp i ett ofrivilligt leende.

"Men oj", sa mannen och såg förvånad ut. Det fanns en glimt av intresse nu i hans förut så likgiltiga blick. "Vad fint."

"Ja, jag älskar verkligen mitt jobb. Utöver min läskiga chef förstås", lade hon till och skrattade.

"Men jag antar att det är något som alla har. Vet du, förut jobbade jag faktiskt på ett sådant där själslödande

nio-till-fem jobb där man sitter stilla hela dagen och bara räknar och räknar och räknar. Men så en dag... brast det. Jag vet inte varför, men utan vidare sa jag upp mig. Bästa beslutet i hela mitt liv. De människor man hjälper... Det är helt enkelt otroligt. Jag tackar min lyckliga stjärna varje dag."

Hon avbröt sig plötsligt när hon insåg att hon hållit en passionerad monolog. Kylan bet till i hennes händer och hon upptäckte att hon i sin iver hade gestikulerat vilt. Hon stoppade genast ner dem i fickorna igen och harklade sig besvärat. "Eller ja, något sånt."

Mannen svarade inte och Maria ville sjunka genom jorden. Hon måste sluta prata om sitt jobb. Hon gick alltid in för mycket och framstod säkert som värsta nörd.

"... Det låter ju faktiskt väldigt beundransvärt. Jag önskar att jag hade något jag brann för lika mycket." Mannen sneglade lite förstulet mot spåret igen och Maria följde hans blick men såg inget särskilt. Hon vred på huvudet ytterligare och såg att det nu var bara var sex minuter kvar till tågets ankomst. Förhoppningsvis skulle tåget komma snart men hon skulle bli sen ändå. Hon suckade och tittade tillbaka på mannen som nu iakttog henne. De såg på varandra tills Maria började känna sig besvärad. Det var något med nakenheten i mannens blick, tillsammans med en plötslig intensitet som skrämde henne. Hon vek undan med blicken och flyttade den till en punkt bakom honom. Solen hade börjat gå upp och färgade himlen en vacker rosa-blå nyans. Skira moln gled fram och dagens första solstrålar fick snön på träden att gnistra.

"Det är verkligen en fin dag i alla fall", kommenterade Maria. "Jag är inget fan av kyla men ingen kan ju förneka vintermånadernas skönhet."

Mannen såg sig om och betraktade soluppgången. Den gav hans bruna, lätt gråstrimmiga hår ett stänk av brons.

"Ja det stämmer väl antar jag." "Även december har sina fördelar." Maria kände att en ny monolog var på ingång, men hon kände sig inte lika skuldmedveten längre. Om denna främling, som inte riktigt var det längre, tyckte att hon var så hemsk skulle han väl ha flyttat på sig.

"De är inte många här i vårt kalla land i norr, men ögonblicken finns ju. Åka skidor till exempel. Åker du?"

Mannen stirrade blankt på henne i någon sekund innan han verkade uppfatta frågan. Då blinkade han till. Tänk efter. "En del. Inte så mycket längre, men jag var väl ganska duktig en gång i tiden. Jag brukade åka med mina föräldrar." Han blev tyst.

"Jag föredrar skridskor. Vi brukar göra utflykter på långfärdsskridskor med familjen. Det är helt magiskt att susa fram på isen." Maria pausade och tänkte efter. "Sedan är ju förstas julmarknader och adventsfirande alltid härligt, för att inte tala om julafton! Vet du, jag tror nästan att juletider är bästa tiden på jobbet också. Vi brukar göra ett samarbete med stadsmissionen då och kärlek och omtanke är ju vad julen går ut på eller hur? Det är verkligen en tankeställare. Jag blir alltid som mest ödmjuk och tacksam veckorna innan jul." Hon skrattade till men blev sedan allvarlig. Skylten visade att det bara var en minut kvar nu. Snart borde de kunna höra tunnelbanan. "Vad har man att klaga på egentligen va? Vi har hälsan, ett jobb där man gör skillnad och viktigast av allt familj och vänner." Hon tog ett djupt andetag och det stack i lungorna av den friska luften. "Och vi får se en sådan vacker dag som denna."

Mannen öppnade munnen för att svara men precis då rullade tåget in. Han stelnade till, spände kroppen och tog några hastiga steg mot rälsen innan han plötsligt stannade tvärt. Tunnelbanedörrarna öppnades med ett väsande ljud och Maria skyndade sig fram för att komma in i värmen. Hon tittade på klockan över perrongen. Om tåget körde extra fort idag kanske... nej, hon hade ingen chans. Suckande vände hon sig om och upptäckte att mannen stod kvar på perrongen.

"Ska du inte på?" frågade hon förvånad. Han hade trots allt väntat med henne i kylan i säkert tjugo minuter. "Nej... jag tar nästa."

Maria ryckte på axlarna. Folk var bra märkliga. Hon log och vinkade lite tafatt hejdå. Mannen lyfte ena handen till svar. Varningen som signalerade att dörrarna stängdes ljöd när han plötsligt mötte hennes blick och Maria hajade till. Den brann med ett nytt ljus.

"Var sade du att du jobbade?" Dörrarna började åka igen. Maria svarade.

De stängdes och tåget började äntligen rulla. Maria såg efter mannen som blev allt mindre på perrongen. Han följde tåget med blicken och

precis innan han försvann bakom en kurva såg Maria hur han vände ansiktet mot den uppåtgående solen.

Några veckor senare var Maria som vanligt i tid och gick med raska steg in i lobbyn och förbi receptionen.

"Godmorgon Rebecka", hälsade hon på den unga receptionisten, samtidigt som hon borstade av sig snön som samlats på hennes kapp.

"Godmorgon! Du, jag har blommor till dig."

Maria stannade förvånad till. "Blommor? Till mig? Vaddå, här på kontoret?"

Rebecka log åt hennes förvirring. "De kom med bud imorse." Hon visade på en stor kruka bakom sig med röda julstjärnor, en grön minigran och ett vitt kuvert instoppat. Till kvinnan på stationen som aldrig är sen, stod det.

Maria kände hur hjärtat började slå lite hårdare. Hon hade helt glömt mannen på perrongen. Kunde de vara från honom? Fast varför? Hon tog emot arrangemanget, tackade Rebecka och bar försiktigt upp blommorna på sitt kontor där hon slog sig ned. Varsamt förde hon in ett finger under fliken och snittade upp kuvertet.

Till dig som räddade ett liv den dagen,

Tack. För att du påminde mig att livet är värt att leva. Om än så bara för att få se ännu en vacker decembermorgon i väntan på tåget. *God Jul*

Foto sid 4: Hans Wolf

Alexandra Hell Ringh med sitt diplom.

I rampljuset

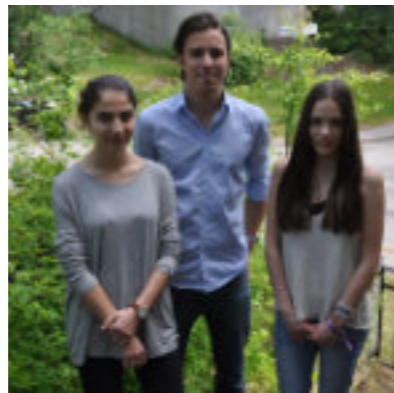
Framtidslöfte

Den 6 januari kunde läsaren slå upp Expressens mittuppslag och fångas av en stor artikel om de mäktigaste som var yngre än 30 i svensk politik. Störst uppslagen av alla är en bild av Romina Pourmokhtari, även om hon just nu representerar ett parti på klippkanten som ordförande i liberala ungdomsförbundet.

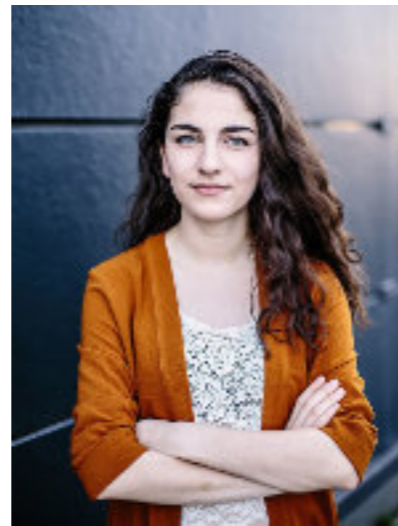
Vi känner igen henne. För snart sju år sedan fick hon Gamla Blackebergares kamratpris och intervjuades i Medlemsbladet nr 25-2014. Hon var ordförande i Blackebergs gymnasiums elevkår och var född i Sverige med iransk bakgrund. Att tillvarata elevernas intressen täckte allt från undervisning till datorer och mat, tyckte hon. Till hennes omedelbara framtidsplaner hörde årets valrörelse. Bara några veckor senare hittade Dagens Nyheter fotograf Nicklas Thegerström henne på Sergels torg i full färd med att sätta upp valaffischer.

Det har gått snabbt att hamna i en nyckelroll i en omskriven fråga som just nu tar stor plats i debatten: liberalernas framtid och januari-

avtalet. Hon är, skriver Expressen, en dynamisk politisk karaktär och "ett måste" att hålla ögonen på för att se vart framtidens borgerlighet tar vägen: kritisk till friskolereformen men positiv till januariavtalet, från antisocialist men positiv till facket, driver podd med moderaten Benjamin Dousa. Och strax därpå fyller DN i med en intervju i sam-

Kamratpristagare 2014: Romana Pourmokhtari i tv tillsammans med medpristagarna Ruben Schildt och Malin Gustafsson hemma hos Medlemsbladets redaktör.

*Romina Pourmokhtari.
Foto: Wikipedia*

band med frågan om liberalerna, januariavtalet och en eventuell regeringskris. Medlemsbladets läsare har kanske facit nu?

Den 10 februari medverkade hon i en panel om narkotikapolitik i TV1:s nya program Sverige möts.

Text & foto: Hans Wolf

Filmveteran

Gamla blackebergaren Tom Alandh kan se tillbaka på ett facit från en lång yrkesbana med sina många lysande TV-dokumentärer även om det är långt ifrån färdigt.

Toms film om sin pappa – Mörtfors-Tarzan – finns på SVT Play.

KTH:s stora pris på 1,1 miljoner kronor som han fick förra året gjorde det möjligt för honom att grunda ett eget pris. Första gången blir 12 juni i år då 25 000 kronor utdelas för gott berättande, men det är svårt att tänka sig en succession.

Vi väntar närmast på filmen om Jan Troell, en metafilm kan man tro. Och porträttet av hans far har väl

många på näthinnan sedan i julas. Till denne kunde man väl ha ställt samma fråga som Blackebergs-läraren Gösta Klatt ställde till Tom: olycksfödde gubbe, vad ska det bli av dig? Vad det blev av Tom kan man för övrigt läsa i en nyutkommen biografi av Johan Kellman Larsson: "Drömmar och verklighet".

Text: Hans Wolf

Motion med Mälarblick

Det gäller att välja promenadvägar med omsorg. Det ska vara lätt att med bil ta sig till utgångspunkten, som också är slutmål, på grund av rådande pandemi. Kanske kan man samåka dit också.

Så Alviks Torg passade bra som samlingsplats. Där finns ett bra parkeringsgarage som är lätt tillgängligt.

Onsdagen den 18 november var vi 13 Gamla Blackebergare, varav fyra från styrelsen, som samlades där. Vi passerade först kontorsbyggnaderna på Barnängens gamla fabriksområde. Sedan fortsatte vi fram till skogspartiet som börjar under den höga tvärbanebron, som invigdes i slutet av 1998, fram till Äppelvikshamnen. Där passerade vi de gamla fina 1800-talshusen med deras rika snickarglädje: den Lilla Sjövillan, Mangelbodvillan, Alphyddan och Stora Sjövillan.

Promenaden fortsatte efter Mälarens strand på stigar och nybyggda gångbroar bort mot Smedslätten med utsikt mot Stora Essingen. Vid Smedslätten såg vi de fina radhusen från 1930-talets slut och några hus från 1960-talets början.

Ungefär halvvägs gjorde vi en paus med våra medhavda matsäckar. Det blåste lite bister, men kaffe värmdes gott. Promenaden tog sedan ny fart mot Solviksbadet, som för

övrigt är Stockholms äldsta friluftsbad.

När vi sedan kom fram till Ålstensängen avvek vi från strandpromenaden och gick upp längs Ålstensgatan. Dåvarande statsministern Per Albin Hansson hade sin bostad i ett av dessa berömda funkishus, i nr 40 nära Ålstens Torg.

Väl framme vid 12:ans spårvagn tog några av oss tåget tillbaka till Alvik, medan andra valde att pro-

menera tillbaka utefter Nyängsvägen och sedan Alviksvägen. Den första gruppen hade till slut vandrat en halvmil, den andra omkring nio kilometer.

Nästa promenad föreslås äga rum i Judarnskogen. Kanske kan den bli av senare under våren när alla har fått sina vaccinationer. Låt oss hoppas det.

*Text: Marie Nehlmark
Foto: Hans Wolf*

På tur till två städer

Två stadsdelar i Stockholm, två broar och till och med en grannkommun – det var mycket som rymdes när Gamla Blackebergare drog iväg på premiärvandring den 21 oktober. Vi hade ju hoppats att förra vårens inställda inomhusaktiviteter skulle kunna bli av under hösten, men hotet från andra vägen kom i vägen.

Femton motionärer samlades vid S:t Eriksplan och gick söderut, över S:t Eriksbron, och sedan västerut längs Karlbergssjön som ju också har kallats Rörstrandssjön och så norrut igen på Karlbergs bro till Solna. Inom synhåll låg vad som gott kan kallas ett tvärsnitt av Stockholm med omgivning: fina funkislängor längs Kungsholms strand, där vår saknade styrelsemedlem och lärare Nils Stenberg en gång bodde, det sena 1800-talets begynnande industrialisering i Bolinderkvarteren, koloniområde och trähus med varierande ursprung, Mariedal som genom åren sedan 1700-talet representerat så skilda användningsområden som grosshandlarvilla, tuberkulos-sjukhus och hemvist för Länkarna; dessförinnan låg där stadens västra sjötull. Från koja till slott: Karlberg har ju behållit sin tradition som världens äldsta militärhögskola. Där finns också den berömda gravplatsen för Karl XII:s hund Pompe, som låg var natt i kungens säng.

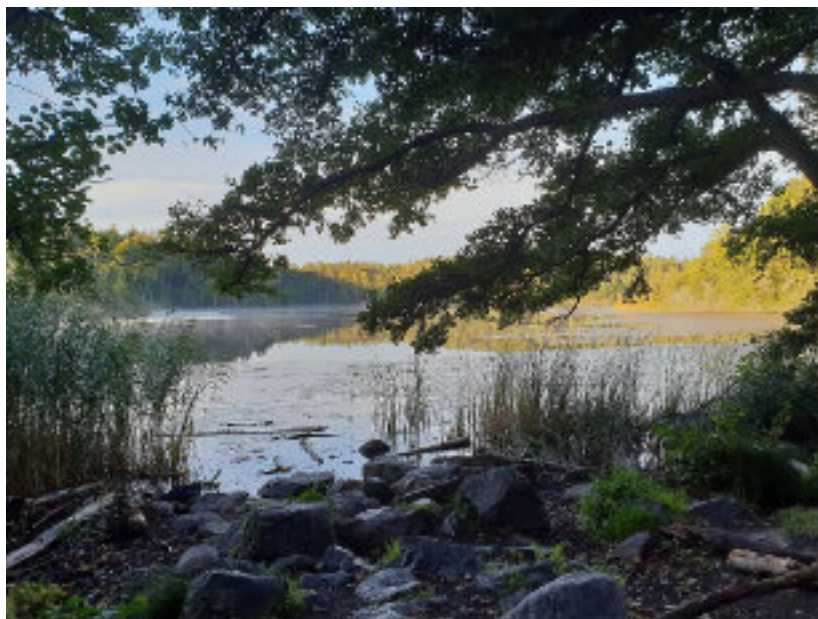
Text och foto: Hans Wolf

Program våren 2021

Judarn hägrar

Alla hade vi förhoppningar inför våren 2021, ett år efter pandemins utbrott. Nu skulle det väl ändå gå att leva ett normalt liv igen. Långsamt insåg vi under hösten att så skulle det inte bli. Några nya programpunkter kan vi därför tyvärr inte planera ännu. Så snart det blir möjligt återkommer vi på föreningens webbplats och i mejl till alla medlemmar. Välkommen att titta in på webbplatsen då och då när du sitter med datorn/paddan/mobilen.

Vi hoppas verkligen kunna fortsätta våra "egna" smittsäkra vandringar framåt senvåren/sommaren. Under hösten startade Gamla Blackebergares populära vandringar tredje onsdagen i oktober och november. Sen blev det tyvärr inte möjligt fortsätta av kända skäl. I oktober promenerade vi runt Karlbergskanalen med fika nedanför Karlbergs Slott och i november blev det en vandring utefter Mälarens strand från Alvik till Ålsten med fika högt över vattnet intill Solviksbadet. Bägge vandringarna beskrivs på sid 7 i denna tidning.

Vi planerar att nästa vandring ska gå runt Judarn i Bromma. Ingen föransmälan behövs. Information om datum, mötesplats och promenadsträcka kommer ges i god tid i mejl och på webbplatsen

www.gamlablackebergare.se Det enda vi vet är att det blir den tredje onsdagen i en månad...

Text: Marianne Berggren
Foto: Wikipedia

Flera val för retorik och musikal

Det finns planering för Blackeberg gymnasiums två paradgrenar under våren, retoriktävlingen och musikalen. Gamla Blackebergare också brukar vara välkomna och delar dessutom ut tredje pris i retoriktävlingen vars första- och andrapris sponsras av Rotary. Finalen är tänkt att äga rum 13 april, men formerna är ännu osäkra. Det kan bli i aulan med filmning i realtid och enbart de tävlande och jury på plats. Ett alternativ är en helt digital tävling. Kanske kommer den att sändas "live", informerar förstelärare i svenska Jonas Mejer. Den minst troliga lösningen är inför publik som vanligt. En reservplan är att skjuta upp tävlingen till våren och hålla den utomhus.

Bild från "Hair" i maj 2013.

Beträffande musikalen meddelar musikk Direktören Mats Hilmo att "Hair" är tänkt att spelas den 25, 26 och 28 maj, förhoppningsvis inför publik. Håll utkik på www.gamlablackebergare.se efter aktuella förändringar och preciseringar.

Text & foto: Hans Wolf

Årsmöte

Gamla Blackebergares årsmöte brukar äga rum i mars i skolans lokaler. Men i år är ingenting som vanligt.

Vi hoppas så småningom med benäget bistånd av värme och vaccin kunna precisera plats och tid för vårt årsmöte planerat till **maj 2021**. Läs mer på sidan 2.

Så håll utkik på vår webbplats!

Redaktion Medlemsbladet
Hans Wolf, chefredaktör
e-post: 08370941@telia.com